

UOHSX006NYON

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R151/2014/VZ-1571/2015/323/PMo

Brno: 16. ledna 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 12. 5. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- společností **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupeném na základě plné moci ze dne 20. 3. 2014 Ing. Tomášem Hájkem, zaměstnancem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S183/2014/VZ-8915/2014/514/JNV ze dne 25. 4. 2014, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Statutárního města Opava**, IČO 00300535, se sídlem Horní náměstí 69, 746 23 Opava,

učiněných při zadávání podlimitní veřejné zakázky s názvem „**Dodávka telekomunikačních služeb pro Statutární město Opava**“ v části 1 „**Mobilní služby pro Statutární město Opava a příspěvkové organizace**“, formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 22. 10. 2013, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **Vodafone Czech Republic a.s.**, IČO 25788001, se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S183/2014/VZ-8915/2014/514/JNv ze dne 25. 4. 2014

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 21. 3. 2014 návrh uchazeče – společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 20. 3. 2014 Ing. Tomášem Hájkem, zaměstnancem (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Statutárního města Opava, IČO 00300535, se sídlem Horní náměstí 69, 746 23 Opava (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání podlimitní veřejné zakázky s názvem „Dodávka telekomunikačních služeb pro Statutární město Opava“ v části 1 „Mobilní služby pro Statutární město Opava a příspěvkové organizace“, zadávané formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 22. 10. 2013 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem doručení návrhu navrhovatele, tedy 21. 3. 2014, bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno. Za jeho účastníky byl označen zadavatel, navrhovatel a společnost Vodafone Czech Republic a.s., IČO 25788001, se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10 (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

3. Po přezkoumání náležitostí návrhu Úřad zjistil, že navrhovatel k návrhu přiložil doklad o složení kauce ve výši 100 000 Kč. Z výpisu z účtu Úřadu rovněž vyplynulo, že navrhovatel složil kauci ve výši 100 000 Kč.
4. Z výše uvedených důvodů vydal Úřad dne 4. 4. 2014 usnesení č. j. ÚOHS-S183/2014/VZ-7329/2014/514/JNv, kterým v bodě 1. výroku stanovil navrhovateli lhůtu pěti dnů ode dne doručení usnesení ke složení neuhrazené části kauce ve výši 1 900 000 Kč na účet Úřadu a k doložení dokladu o jejím složení. V bodě 2. výroku tohoto usnesení pak Úřad přerušil probíhající správní řízení do doby splnění výše uvedeného požadavku (dále jen „**usnesení Úřadu**“). V odůvodnění Úřad poučil navrhovatele o nepříznivých následcích nesplnění povinností z usnesení Úřadu vyplývajících, zakotvených v ustanovení § 117a písm. b) zákona.
5. Proti uvedenému usnesení Úřadu podal navrhovatel dne 18. 4. 2014 rozklad, který byl úřadu doručen téhož dne. O rozkladu navrhovatele rozhodl předseda Úřadu svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-R130/2014/VZ-27457/2014/321/PMa ze dne 23. 12. 2014, kterým napadené usnesení potvrdil a rozklad zamítnul. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 12. 2014.

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností a po zhodnocení všech podkladů vydal Úřad dne 25. 4. 2014 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S183/2014/VZ-8915/2014/514/JNv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým zastavil správní řízení, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce v zákonné výši a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečně stanovené lhůtě.
7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad shrnul, že usnesení Úřadu bylo navrhovateli doručeno dne 4. 4. 2014. Lhůta k doplnění návrhu o doklad o složení neuhrazené části kauce marně uplynula dne 9. 4. 2014. Pakliže tedy navrhovatel v dodatečné lhůtě mu stanovené usnesením Úřadu neuhradil neuhrazenou část kauce ve výši 1 900 000 Kč, zastavil Úřad správní řízení tak, jak mu to ukládá ustanovení § 117a písm. b) zákona.

III. Námitky rozkladu

8. Dne 12. 5. 2014 obdržel Úřad v zákonné lhůtě rozklad navrhovatele ze stejného dne, ve kterém uvádí, že kauce ve výši 100 000 Kč je správnou a úplnou výší kauce, kterou lze ve smyslu § 115 odst. 1 zákona požadovat pro zahájení a vedení správního řízení, protože není dán důvod pro zastavení daného správního řízení. V tomto kontextu navrhovatel odkazuje na svou argumentaci uvedenou v rozkladu proti usnesení, kterým Úřad určil doplacení kauce na výši 2 000 000 Kč. Se zřetelem na zásadu hospodárnosti dále navrhovatel v rozkladu navrhuje, aby Úřad přerušil řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí do doby, než Úřad rozhodne o rozkladu proti usnesení Úřadu.

Závěr rozkladu

9. Na základě shora uvedených skutečností navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušil z důvodu jeho nezákonnosti.

IV. Vyjádření účastníků řízení

10. Dne 15. 5. 2014 Úřad obdržel vyjádření zadavatele ze dne 15. 5. 2014 jako reakci na rozklad navrhovatele. Zadavatel ve svém vyjádření konstatoval, že nesouhlasí s právním názorem navrhovatele a s tvrzeními, která jsou obsažena v rozkladu, přičemž se ztotožňuje se závěry, které Úřad učinil v napadeném rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhl rozklad navrhovatele zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.
11. Dne 21. 5. 2014 Úřad obdržel vyjádření vybraného uchazeče ze dne 21. 5. 2014 jako reakci na rozklad podaný navrhovatelem. Vybraný uchazeč ve svém vyjádření konstatoval, že se ztotožňuje s interpretací ustanovení § 115 odst. 1 zákona ze strany Úřadu. Jestliže navrhovatel nesložil stanovenou kauci, nemá Úřad dle vybraného uchazeče jinou možnost než správní řízení zastavit. S ohledem na výše uvedené vybraný uchazeč navrhl navrhovatelem podaný rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

V. Řízení o rozkladu

12. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
14. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím č. j. ÚOHS-S183/2014/VZ-8915/2014/514/JNv ze dne 25. 4. 2014 podle § 117a písm. b) zákona zastavil předmětné správní řízení, neboť navrhovatelem nebyla uhrazena kauce podle § 115 zákona, a to ani v dodatečně lhůtě mu Úřadem stanovené, postupoval správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

VI. K námitkám rozkladu

15. Na úvod konstatuji, že jsem se ztotožnil s napadeným rozhodnutím i jeho odůvodněním, které je srozumitelné a je z něj plně seznatelné, jakými úvahami se správní orgán při svém rozhodování řídil.
16. Co se týče samotného rozkladu, navrhovatel v zásadě opakuje argumentaci uplatněnou již v dříve podaném rozkladu proti usnesení Úřadu ze dne 4. 4. 2014 č. j. ÚOHS-S183/2014/VZ-7329/2014/514/JNv ohledně způsobu určení výše kauce, přičemž na uvedený rozklad rovněž odkazuje. Námitky rozkladu podaného v šetřené věci tak nesměřují proti napadenému rozhodnutí, ale proti jinému rozhodnutí, které není předmětem tohoto řízení o rozkladu. Naprostá většina tvrzení navrhovatele tedy nesplňuje náležitosti odvolání podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu (jež se použije na základě ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu i v

případě rozkladu), neboť z nich není zřejmé, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí.

17. Navrhovatel opakovaně namítá, že Úřad nesprávně vypočetl výši kauce, když její výše měla činit pouze jím složených 100 000 Kč a nikoliv 2 000 000 Kč. K tvrzení navrhovatele uvádím, že otázka výše kauce a jejího stanovení byla v daném případě předmětem řízení o rozkladu proti usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S183/2014/VZ-7329/2014/514/JNv ze dne 4. 4. 2014, o kterém bylo rozhodnuto rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 23. 12. 2014 č. j. ÚOHS-R130/2014/VZ-27457/2014/321/PMa, a kterým bylo usnesení Úřadu potvrzeno a podaný rozklad zamítnut. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 12. 2014. V rámci řízení o rozkladu, podaném proti napadenému rozhodnutí, již tato otázka nemůže být znovu přezkoumávána, neboť by šlo o porušení zásady „*non bis in idem*“, tedy „*ne dvakrát v téže věci*“ zakotvené v ust. § 48 odst. 2 správního řádu, podle kterého přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.
18. Z hlediska výkladu ust. § 48 odst. 2 správního řádu odkazují zejména na usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 1500/08, ze kterého vyplývá, že „*obecná procesní zásada non bis in idem, jíž lze dovodit z principu materiální právní moci, je jednou ze základních zásad rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob jak soudy, tak i správními orgány. Zahrnuje v sobě i nezměnitelnost rozhodnutí, tj. nenarušitelnost vzniklých, změněných nebo zaniklých hmotněprávních subjektivních oprávnění a povinností. To platí bez ohledu na to, zda procesní předpis zákaz dvojího projednání téže věci explicitně stanoví nebo nikoli. V reakci na námitky stěžovatele je nutno uvést, že pokud nový správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.) v § 48 odst. 2 stanoví, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou, jde jen o výslovnou úpravu odpovídající v teorii i soudní praxi zejména v posledních letech nezpochybnovanému principu.*“ Z uvedeného vyplývá, že v tomto řízení o rozkladu již nemohu posoudit ani výši kauce ani způsob jejího stanovení Úřadem.
19. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Vzhledem k tomu, že námitky navrhovatele nesplňují náležitosti stanovené v ust. § 82 odst. 2 správního řádu přezkoumal jsem napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu.
20. Podle ust. § 114 odst. 1 zákona návrh lze podat proti všem úkonům zadavatele, které vylučují nebo by mohly vyloučit zásady stanovené v § 6 a v jejichž důsledku hrozí nebo vznikla újma na právech navrhovatele, a to zejména proti a) zadávacím podmínkám, b) obsahu oznámení nebo výzvy o zahájení zadávacího řízení, c) vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, d) rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a e) použití druhu zadávacího řízení.
21. Podle ust. § 114 odst. 3 zákona návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel

domáhá. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 115 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4 zákona.

22. Podle ust. § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění
23. Podle ust. § 115 odst. 1 zákona s podáním návrhu je navrhovatel povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 2 000 000 Kč. V případě, že není možné stanovit nabídkovou cenu navrhovatele nebo že nabídková cena, která je předmětem hodnocení, je při zadávání rámcové smlouvy stanovena pouze jako cena za jednotku plnění nebo v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, je navrhovatel povinen složit 100 000 Kč. Bankovní spojení Úřad uveřejní na své internetové adrese.
24. Podle ust. § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu.
25. Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že pokud navrhovatel společně s podáním návrhu nepředloží doklad o složení kauce vůbec, tedy nezaplatí kauci stanovenou v ust. § 115 odst. 1 zákona vůbec anebo složí kauci a doloží společně s návrhem doklad o jejím složení, avšak její výše neodpovídá znění ust. § 115 odst. 1 zákona, pak nastává tzv. odstranitelná překážka postupu v řízení. To znamená, že v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu správní orgán navrhovatele vyzve k odstranění nedostatků jeho návrhu, přičemž v zaslané výzvě je povinen dostatečně specifikovat, jakým způsobem má navrhovatel nedostatky návrhu odstranit. K odstranění nedostatků návrhu rovněž navrhovateli stanoví přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích nesplnění výzvy.
26. V daném případě z obsahu správního spisu vyplývá, že navrhovatel společně s podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení složil kauci pouze ve výši 100 000 Kč. Proto jej Úřad vyzval ke složení neuhrazené části kauce ve výši 1 900 000 Kč a k doplnění návrhu o doklad o složení neuhrazené části kauce dle § 115 odst. 1 zákona, přičemž navrhovatele v usnesení zároveň poučil o tom, že jestliže ve stanovené lhůtě dosud neuhrazenou část kauce na účet Úřadu nesložil a nedoložil doklad o jejím složení, Úřad zahájené správní řízení podle § 117a písm. b) zákona zastaví. Vydaným usnesením Úřadu dále Úřad správní řízení, do uplynutí lhůty k doplnění podání, přerušil.
27. Uvedené usnesení Úřadu bylo navrhovateli doručeno dne 4. 4. 2014, lhůta pro doplnění podání, která byla stanovena na pět dní, tak uplynula dnem 9. 4. 2014. Navrhovatel v daném případě složil kauci ve výši 100 000 Kč a nikoliv ve výši 2 000 000 Kč, tak, jak byl Úřadem vyzván. Pokud tedy ve stanovené lhůtě neuhradil neuhrazenou část kauce v požadované výši a nedoplnil návrh na zahájení správního řízení o doklad, který po něm byl požadován, pak neodstranil nedostatky podaného návrhu a nic na tom nemůže změnit ani ta skutečnost, že složil kauci v jiné výši než ve výši stanovené ustanovením § 115 odst. 1 zákona.

28. Podle ust. § 117a písm. b) zákona úřad zahájené řízení zastaví, jestliže nebyla s podáním návrhu složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 a navrhovatel kauci nesloží ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem.
29. Pro zastavení řízení podle ust. § 117a písm. b) zákona tak musí být tedy současně splněny tyto podmínky, a to a) nesložení kauce navrhovatelem ve výši dle ust. § 115 odst. 1 zákona, b) zaslání výzvy správního orgánu ke složení kauce v zákonné výši dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu a c) nevyhovění navrhovatele zasláné výzvě v dodatečně stanovené lhůtě. V daném případě tedy byly splněny všechny výše uvedené podmínky, čímž došlo k situaci předvídané v ust. § 117a písm. b) zákona. V daném případě navrhovatel, ve lhůtě stanovené mu k doplnění podání, nedoplnil své podání způsobem, který předpokládá zákon a který mu byl usnesením Úřadu uložen. Úřad tedy postupoval správně a v souladu se zákonem, když správní řízení s ohledem na uvedené důvody zastavil, neboť takový postup je předvídan zákonem.
30. S ohledem na výše uvedené jsem přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Z provedeného přezkoumání jsem zjistil, že Úřad řádně označil všechny podklady, z nichž při rozhodování vycházel a současně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil. Dále uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
31. Ve vztahu k argumentaci navrhovatele, v rámci které navrhuje, aby Úřad v zájmu zásady hospodárnosti přerušil řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí do doby, než Úřad rozhodne o rozkladu proti usnesení, je třeba uvést následující. Tato námitka je zcela bezpředmětná již s ohledem na to, že správní řízení o rozkladu proti usnesení Úřadu vedené pod sp. zn. R130/2014/VZ již bylo pravomocně skončeno, a to vydáním rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R130/2014/VZ-27457/2014/321/PMa ze dne 23. 12. 2014, které nabylo právní moci dne 29. 12. 2014. Tímto rozhodnutím předseda Úřadu rozklad podaný navrhovatelem zamítl a napadené usnesení Úřadu potvrdil.
32. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce ve výši stanovené zákonem a navrhovatel kauci v požadované výši nesložil ani v dodatečně stanovené lhůtě, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zastavení řízení.

VII. Závěr

33. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
34. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Opava, Horní náměstí 69, 746 23 Opava
2. T-Mobile Czech Republic a. s., Ing. Tomáš Hájek, Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4
3. Vodafone Czech Republic a. s., Vinohradská 167, 100 00 Praha 10

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy